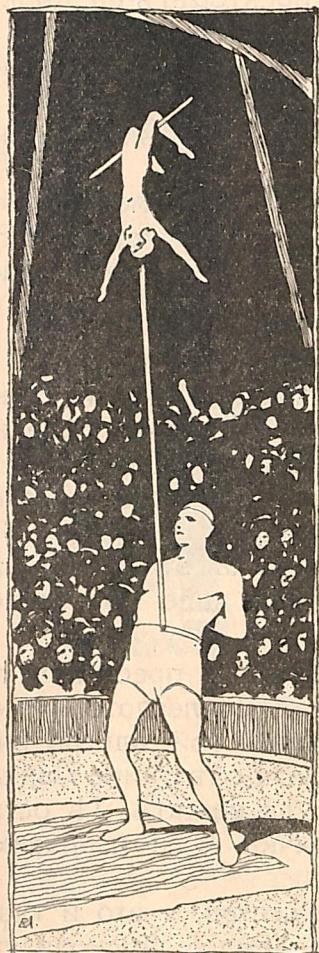

Зрителите заржкоплѣскаха. Играчът и момченцето се поклониха на всички страни.

Двама прислужници изнесоха дълъгъ пржтъ съ же-лѣзна дръжка на единия край.

Играчът и момчето дойдоха въ срѣдата на игри-щето и отново се поклониха.

Играчът хвани за гърба мом-чето и го преобърна три пъти въ въздуха. После взе пржта и го закрепи отвесно на пояса си. Желѣзниятъ му край остана от-горе.

Играчът даде знакъ. Мом-чето се качи веднага на плеши-тъ му. После обхвана пржта съ ръце и крака, и почна да се из-дига нагоре. Стигна края на прж-та и изпрати въздушни цѣлувки.

— Браво, браво! — загърмѣ циркътъ.

После отново всичко замълък-на. Пржтътъ се полюшваше. Виж-даше се съ какъвъ голѣмъ трудъ го закрепяше играчътъ.

— Браво, браво! — се чуха отново гласове.

— Стига!... Стига! — се оба-диха отъ нѣколко мѣста зрите-лите.

Момченцето седна на же-лѣз-ната дръжка на пржта и изпра-ти пакъ въздушни цѣлувки.

Играчът не снемаше очи отъ момчето. Той му пришелна нѣщо.

То се хвани съ ръце о же-лѣзната дръжка, и почна предпазливо да спушта крака и да се свлича по гърбъ. Сега трѣбаше да направи най-мжчното нѣщо: да се застои на гърба си и после изведенажъ да увисне въ въздуха, като се крепи само съ подколѣнетѣ си.

Момчето се застоя на гърба си. Зрителите потре-пераха.